

[Pia Gjellerup]

og 62, er noget, der skal gælde for denne ubeskyttede skatteyder, som hr. Svend Heiselberg kalder den lille mand.

Er det så omvendt sådan, at disse – kan jeg forstå hr. Svend Heiselberg synes – store og grimme foretagender, der er så ubehagelige at henvende sig til revisorer og advokater, skal have det hidtidige kontrolsystem, den hidtidige mulighed for at indhente oplysninger, sådan som vi har kendt, eller skal det være sådan, at disse store og stygge virksomheder nu ikke engang behøver at engagere advokater eller revisorer for at prøve at få dækket tingene til og slippe i skat? Eller skal forskelsbehandlingen, sådan som hr. Svend Heiselberg næsten præsenterer den, opretholdes? Det synes jeg vi skulle have et svar på efter denne ordveksling.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil nu godt opfatte hr. Svend Heiselberg positivt. Jeg synes, hr. Svend Heiselberg har nogle helt rigtige intentioner, nemlig intentionen om at skabe lighed for loven. For virkeligheden er den, at de store virksomheder ikke er blevet revideret, siden skattereformen trådte i kraft. Der er heller ikke ret mange af de små virksomheder, der er blevet revideret. Det er da også rigtigt, at så er det synd for dem, der så faktisk bliver revideret og knaldet. For dem kan der da være en særlig grund til ligesom at skabe lighed for mellem alle de andre, der ikke er blevet revideret, og mellem alle de store. Her kan der da være en vis rimelighed i at sige: Jamen så må vi beskytte dem så godt, at skulle de være så uheldige at blive knaldet for skattesvig, kan skattevæsenet alligevel ikke føre sagen igennem. Så har vi skabt lighed. I så fald var det, som jeg startede med at sige, hæderligere, om man havde sagt, at virksomheder af en vis størrelse selv kan fastsætte, hvor meget de vil betale til fællesskabet. Punktum. Så kunne man forenkle skattereglerne ganske betydeligt mere end den forenkling, det kaldes her, for det er ikke nogen forenklinger; man indfører nye gebyrer, og hvad ved jeg.

Et lille godt eksempel, som jeg ikke kan lade være med at nævne – jeg kan se, jeg har ikke overskredet min taletid endnu – er, at nu betaler skatteministeren portoen for folks indsendelse af kortselvangivelsen, men samtidig har skatteministeren ophørt med at betale portoen,

når man skal indsende kildeskatteindberetninger. For det girokort, man tidligere skulle indbetale, er man ophørt med at betale portoen. Det er jo sådan, hver gang ministeren lempet et sted, farer han ud med store armbevægelser, men hver gang han strammer op, fortæller han ikke nogen om det. Derfor føler jeg mig foranlediget til ligesom at hjælpe ministeren med og så at afklare det punkt.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage til ordførerrækken. Hr. Glistrup.

Glistrup (FP):

I dette år er det en modedille hos mange ministre, når de får øje på, at de inden for deres ressortområde har fem overskuelige love a 15 paragraffer, at sige: Huj hej, nu må vi se at sammenskrive dem til et enkelt stort lovforslag på 93 paragraffer, og så fører vi os frem i et Midtpunkt i Jyllands-Posten og overalt og siger: Nu sker der forenklinger, se selv, vi er blevet fri for 4 love! Det er vel nok regelsanering, vi har lavet her.

Selve manøvren, som dette forslag er ét blandt mange eksempler på, kræver selvfølgelig, at man bruger en bunke ressourcer i ministeriet og i Folketinget osv., men endnu værre: de mennesker, der skal administrere det på den ene eller anden side af skranken, og som har vænnet sig til, at der stod nu engang det og det i skattekontrolloven, og der stod det og det i loven om forhåndsbesked, nu skal hen i en uoverskuelig mammutskattestyrelseslov, der hidtil har handlet om noget helt andet, for at finde ud af, hvad de i grunden skal lave.

Hvis vi så må forvente, at der kommer nogle lovændringer hen ad vejen, og det gør der jo nok på skatteområdet, vil vi i løbet af et år eller to have det aldeles uoverskueligt, når vi skal slå efter i et lovregister: Hvordan er det nu med det og det område? Havde det været inden for en af enkeltlovene, var der måske lavet 2 ændringer, nu er der lavet 17 ændringer, hvor man ikke aner om man er det ene eller andet sted henne i systemet. Det hele bliver mere kompliceret, mere uoverskueligt, mere jungleagtigt ved den metode, som skatteministeren ligesom så mange af sine kolleger bruger i øjeblikket.

Selvfølgelig skal der ikke tages stilling til lovforslaget ud fra, at man har valgt en uhensigtsmæssig form, men ud fra indholdet. Her er det